

SENTÈNCIA 98-12 DE 25 DE MARÇ DE 1998

CASS. INVALIDESA PER MALALTIA. Revisió del grau d'invalidesa només pot tenir lloc quan hi ha una efectiva evolució de les seqüeles que pateix l'interessat. Un simple canvi de criteri vulneraria greument el principi de seguretat jurídica.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1- La sentència de data 17 d'octubre de 1997 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. Amàlia F.M. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i declarà ajustades a Dret les resolucions de 29 de novembre de 1996 i 28 de gener de 1997, que van suspendre des del primer de novembre de 1996 la pensió d'invalidesa-malaltia del Grup 1 que rebia la interessada. La sentència considera que no sofreix en l'actualitat una disminució de la capacitat de guany de dos terços, com exigeix l'article 1 del Reglament d'aplicació núm. 18.

2.- L'agent va presentar recurs d'apel·lació en data 17 de novembre de 1997, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia l'11 de desembre següent. Mitjançant el seu recurs, l'actora reproduceix la petició de que li sigui mantinguda una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup I, ja que la seva patologia no millorarà, sinó que empitjorarà amb els anys, i pateix dolors cervicals aguts i sensació de vertígens, cosa que l'impedeix desenvolupar una feina física a jornada complerta, com han posat de relleu els perits que han intervingut en la primera instància.

3.- Es va donar trasllat del recurs a la representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 14 de gener de 1998. Sol·licita que es desestimi l'esmentat recurs, ja que la sentència impugnada ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- El dia 25 de febrer de 1998 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

5.- Mitjançant providència de la mateixa data, i d'acord amb el que disposa l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, es va atorgar a les parts un termini de deu dies per tal de que poguessin formular noves al·legacions sobre la possibilitat de que la CASS revisi el grau d'invalidesa quan no s'ha produït una millora efectiva de l'estat de salut del beneficiari de la pensió.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La possibilitat de que la Caixa Andorrana de Seguretat Social realitzi revisions periòdiques del grau d'Invalidesa dels beneficiaris d'una pensió d'aquesta classe està reconeguda expressament en els articles 31 del Reglament Tècnic i 13 del Reglament d'aplicació núm. 18, en establir el primer que "en tots els casos, la tarifa serà revisable cada dos anys, en funció del grau d'invalidesa", mentre que el segon precisa que, pel que fa a la invalidesa-malaltia, la revisió tindrà lloc en tot moment, en vista de la classificació de l'invàlid en una altra categoria que la prevista inicialment. Amb aquest procediment es pretén adaptar la indemnització compensatòria al grau d'invalidesa real que pateix l'interessat, ja sigui en sentit de millora o d'empitjorament del seu estat de salut.

Tanmateix, tal i com ha declarat la Sala en les sentències números 97-41 i 97-42, ambdues de 18 de novembre de 1997, l'abast de les potestats revisores de que disposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social vénen determinades per la pròpia finalitat de la institució, de manera que només resulta procedent una revisió del grau d'invalidesa en els supòsits en que es pugui apreciar una efectiva evolució de les seqüeles que pateix l'interessat. En conseqüència, aquest expedient no pot ser utilitzat per a imposar un simple canvi de criteri en la valoració del grau d'invalidesa inicialment acordat, cosa que suposaria una vulneració greu del principi de seguretat jurídica i de la fermesa de les resolucions administratives declaratives de drets.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, tant l'expedient administratiu com els documents aportats a les actuacions permeten apreciar que la recurrent va patir un accident de trànsit l'any 1987, que va determinar l'atorgament d'una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup II. Després de diverses intervencions quirúrgiques –la darrera de les quals es va dur a terme el novembre de 1994- li fou revisat el grau d'invalidesa, passant al Grup I des de l'1 d'octubre de 1995.

Mitjançant les resolucions impugnades en aquest procés, es va procedir a una nova revisió del seu estat de salut i se li va suspendre l'abonament de la pensió d'invalidesa, en considerar-se que no patia una disminució de la capacitat de guany d'almenys dos terços.

Ni l'informe mèdic de la CASS (foli 33 de les actuacions) ni el dictamen pericial practicat en la primera instància (folis 61 a 65) permeten apreciar que la situació de la interessada hagi experimentat una millora real des de la data en que es va practicar la primera revisió -setembre de 1995- fins a l'actual -octubre de 1996-. Ben al contrari, l'informe de l'assessoria mèdica de la CASS posa de relleu que la darrera intervenció quirúrgica se li va realitzar a l'actora el mes de novembre de 1994, i que ja no serà necessària cap nova operació. En absència de cap altra dada, cal considerar que el seu estat de salut es troba consolidat des d'aquell moment, de manera que ja va poder ser valorat en els seus justos termes per la Caixa Andorrana de la Seguretat Social quan va dur a terme la revisió de setembre de 1995, quasi un any després de la data de la última intervenció quirúrgica abans esmentada. Si en aquell moment es va considerar que l'agent era creditora d'una pensió d'invalidesa del Grup I, no consta que des de llavors s'hagi produït una variació significativa del seu estat físic.

Per tot això, s'ha de concloure que no concorren els supòsits que permeten fer una nova classificació de la invalidesa que pateix la interessada, d'acord amb l'article 13 del Reglament d'Aplicació núm. 18, per la qual cosa procedeix estimar en els seus propis termes el recurs d'apel·lació que formula la representació de la part agent.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Estimar el recurs d'apel·lació formulat per la Sra. Amàlia F.M. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 17 d'octubre de 1997, la qual es revoca, i en conseqüència s'estima la demanda inicialment formulada per l'agent contra les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 29 de novembre de 1996 i 28 de gener de 1997, que s'anul·len per no ser ajustades a Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.